

Güya Suçluymuşum Evet Şimdi Berdeşum

— Yazan Adam · 20 Şubat 2011

İnat ettim, yılmayacak ve karalara boyanmayacaktım
Solgun nefesleri asla unutmuyacaktım, yaşarken ölümle yol alan bir can olacaktım
Sevgiyi hakikatin didarından soluyacaktım, sevdayı sadakat ve aşka azimle bırakacaktım
Kim ne derse, önyargılarıyla bir hüküm verse ruhumu bizarlığın o kadrine salmayacaktım

Nasıl güvenmeliydim, kiminle ahenkleştirmeliydim
Dervişin vecdine, alimin ilmine, mazlumun nefesine, mecnunun divaneliğine ermeliydim
Sabrı ve hukuku akidem için ayrıştırmalıydim, ne kadar heves varsa maşuka adamalıydim
Adamlığı hiddet ve kuvvette barındırmamalıydim, hamasetin sefilliğinde yaşamamalıydim

Ana derken, yarin süruru şevkini nefeslenmeliydim
Nisaya seslenirken, edebin ve hilmin senasında bir kuşun ahengiyle kalbi hasretmeliydim
Nazargahın ne demek olduğunu iliklerime kadar yakın hissetmek ve zikretmeyi bilmeliydim
Hak derken, vaktin ve emanetin saadetinde, azmin ve inşirahın kavlinde ki aşka erimeliydim

Hamalı haklı görme, sabrın ilminden nefeslenir
Kapıcıya acıyarak nefes etme, rızkın inhizarında keyfiyeti bırakır, buruklukla ladeştedir
Ne vakit simitçiyi görsem, ayazlarda bekleyen boyacıyı fark etsem, içimin acıdı nöbettedir
Gecenin karanlığına makkum edilen, mücadeleyi aşk bilen kadını görsem keder kalbimdedir

Masum bir şekilde okul kantinine bakıyor çocuk
Karnı aç, umut kırış, maksat onun ruhunda meşakkat, durma ey can ayağa kalk
Seni senden alan, aile saadetini hiçe sayan, nesilleri kobay sanan sokaklara savuran an utan
Nasıl tarumar olmaz zihnip, bin hüznün içindedir kalbim, nasıl bir ruhun sahibimiyim inan

Mustafa CİLASUN